

ТАҚРИЗ

ба диссертатсияи Мирзоев Шухрат Чумъамуродович барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисосҳои 6D020300-таърих, ихтисоси 6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ дар мавзӯи “Таҳлили муқоисавии ҳодисаҳои таърихӣ нимаи дуҷуми асри XIV ва ибтидои асри XV-и Мовароуннаҳру Хуросон дар “Зафарнома”-и Низомуддини Шомӣ ва “Аҷоибу –л-мақдур- фи –ахбори Темур”- и Ибни Арабшоҳ”.

Душанбе. 23.11.2022

Мавзӯи интихобкардаи Мирзоев Шухрат Чумъамуродович “Таҳлили муқоисавии ҳодисаҳои таърихӣ нимаи дуҷуми асри XIV ва ибтидои асри XV-и Мовароуннаҳру Хуросон дар “Зафарнома”-и Низомуддини Шомӣ ва “Аҷоибу –л-мақдур- фи –ахбори Темур”- и Ибни Арабшоҳ” хеле актуалӣ буда, бо моҳияти худ захматҳои зиёди муаллифони зикргардида дар асарҳои бисёр нодири онҳо дар таҳлили муқоисавии ҳодисаҳои таърихӣ нимаи дуҷуми асри XIV ва ибтидои асри XV-и Мовароуннаҳру Хуросон хеле равшан дар асоси киёс ва мушоҳидаҳо баён намудааст.

Аҳамияти рисолаи мазкур дар он мебошад, ки маводҳои гирдовардаи Мирзоев Шухрат барои дарк кардани кушодани моҳияти масъалаи баррасигардида кӯмак мерасонанд. Муаллиф дар рисолаи худ хизматҳои Низомуддини Шомӣ ва Ибни Арабшоҳро таҳлил намуда, хулоса намудааст, ки ин олимони барҷаста бо тадқиқотҳои худ дар омӯзиши таърихи сиёсӣ, иҷтимоӣ ва иқтисодии асрҳои XIV ва ибтидои асри XV саҳми назарасеро гузоштаанд.

Дар нигоштаҳои муаллиф инчунин нишон дода шудааст, ки Низомуддини Шомӣ дар навиштани асари худ аз асноди мавҷудбуда дар дарбори Темур, ҳамчунин аз кавли шоҳидони бевоситаи воқеаҳо истифода кардааст. Ибни Арабшоҳ бошад, илова бар он, ки худ шоҳиди баъзе воқеаҳо марбут ба лашкаркашиҳои Темур буд, инчунин ба ахбори шахсони боэътимоди худ такя намудааст.

Низомуддини Шомӣ ба аъмоли Темур бо хусни тавачҷӯх ба усули идоракунии давлат ва ғорату валангор кардани дигар кишварҳо менигарад ва онҳоро аз шумори тадбирҳои дурусти давлатдорӣ ӯ медонад. Ибни Арабшоҳ бошад, дар сабти хунрезӣҳо ва ғоратгарӣҳои Темур комилан ошкоро дасти боз дорад.

Таҳлили муқоисавии таърихнигорони давр низ дар рисола дида мешавад, ки мубрамии навиштаҷоти мавҷударо матраҳ менамояд.

Сохтори рисола созгор бо хадафи асли ва вазифаҳои он буда, раванди таҳқиқ ба нишон додани асли мантиқии масъала равона гардидааст.

Хулоса:

- Муҳимияти мавзӯ дар он аст, ки дар рисола баррасии осори вобаста ба давраҳои таърихи асрҳои XIV ва ибтидои асри XV-и халқи тоҷик- давраи ҳукмронии Темур офаридаи Низомуддини Шомӣ ва Ибни Арабшоҳ нишон дода шуда, ҷойгоҳи ин осори таърихӣ муайян гардидааст.

- Рисола бо меъёрҳои айният ҷабобгӯ буда, барои муқаррар кардани тафовути масоили мавриди таҳқиқ аз равиши татбиқӣ (муқоисавӣ) истифода карда шудааст;

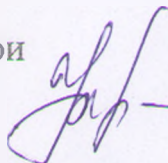
Пешниҳод:

- Ба ҷиҳати услубӣ ва грамматикӣ тарзи навишти ҷумлаҳо эътибор дода шавад;

- Мақсаднокии мавзӯ равшантар карда шуда, ба ҷиҳати таърихӣ он диққати махсус дода шавад;

- Дар рисола ҳатогӣҳои ҷузъӣ ҷой доранд, вале он ба қиммати кор таъсири манфӣ расонида наметавонад. Бинобар ин рисолаи мазкур ба талабот ҷабобгӯ буда, ба ҳимоя тавсия дода мешавад.

н.и.т., дотсенти кафедраи фанҳои гуманитарии ДДМИТ

 — Ҳомидова Қ.Х.

Сардори Шуъбаи кадрҳо ва корҳои махсус

